चाळिसाव्या वचनाचा गुप्त इतिहास - क्रमांक पंधरा

दुसरे दुःख — भाग दुसरा

Jeff Pippenger

2026-06-11

सिस्टर व्हाइट अनेक वेळा असे प्रतिपादन करतात की यशया ग्रंथातील तो उतारा, जो येशूने नाझरेथ येथील सभागृहात वाचला, त्याने केवळ त्याचे कार्यच जाहीर केले नाही, तर आमच्या कार्याचेही प्रतिरूप दर्शविले. त्या अभिषिक्त कार्याची परिपूर्ण परिपूर्ती त्या लोकांद्वारे साध्य होते जे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजचिन्हाची रचना करतात.

> प्रभू परमेश्वराचा आत्मा माझ्यावर आहे; कारण नम्रांना शुभवार्ता सांगण्यासाठी प्रभूने मला अभिषिक्त केले आहे; खिन्नहृदयांना बांधून काढण्यासाठी, बंदिवानांना स्वातंत्र्य जाहीर करण्यासाठी, आणि बंधनांत असलेल्यांना कारागृहाचे उघडणे घोषित करण्यासाठी त्याने मला पाठविले आहे; प्रभूच्या कृपावर्षाची आणि आपल्या देवाच्या सूडदिवसाची घोषणा करण्यासाठी; सर्व शोक करणाऱ्यांचे सांत्वन करण्यासाठी; सियोनमध्ये शोक करणाऱ्यांसाठी व्यवस्था करण्यासाठी—त्यांना राखेऐवजी शोभा, शोकाऐवजी आनंदाचे तेल, आणि खिन्नतेच्या आत्म्याऐवजी स्तुतीचे वस्त्र देण्यासाठी; जेणेकरून त्यांना धार्मिकतेची वृक्षे, प्रभूची लागवड, असे म्हटले जाईल, आणि तो गौरविला जाईल. आणि ते प्राचीन उद्ध्वस्त स्थाने पुन्हा उभारतील, पूर्वीच्या उजाड झालेल्या ठिकाणांना उभे करतील, आणि अनेक पिढ्यांपासून ओसाड पडलेल्या उद्ध्वस्त नगरांची दुरुस्ती करतील. आणि परके उभे राहून तुमचे कळप चारतील, आणि परकीयांची पुत्रे तुमचे नांगरणारे व द्राक्षमळ्यांची देखभाल करणारे असतील. पण तुम्ही प्रभूचे याजक म्हणवले जाल; लोक तुम्हाला आपल्या देवाचे सेवक म्हणतील; तुम्ही अन्यजातींची संपत्ती उपभोगाल, आणि त्यांच्या वैभवात तुम्ही अभिमान बाळकाल. तुमच्या लज्जेऐवजी तुम्हाला दुप्पट मिळेल; आणि अपमानाऐवजी ते आपल्या वाट्याबद्दल आनंद करतील; म्हणून त्यांच्या देशात ते दुप्पट वाटा प्राप्त करतील; त्यांना सार्वकालिक आनंद लाभेल. यशया 61:1–7.

मागील लेखात आपण तीनशे एक्याण्णव वर्षे आणि पंधरा दिवसांच्या कालभविष्यवाणीची रचना करणारा “तास, महिना, दिवस आणि वर्ष” यांचा अर्थ ओळखण्यास सुरुवात केली. वेळ आता उरलेली नाही; म्हणून काळाच्या या चारही अभिव्यक्तींचा उत्तरकाळात प्रतीकात्मक उपयोग केला गेला पाहिजे, जेव्हा पहिल्या आणि दुसऱ्या हायची भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये तिसऱ्या हायमध्ये पुन्हा प्रकट होतात. “वर्ष” हे “परमेश्वराच्या कृपेचे वर्ष” आहे, आणि तेच “आपल्या देवाच्या सूडाचा दिवस” देखील आहे.

“तो दिवस” म्हणजे “आपत्तीचा दिवस,” प्रतिफळाचा आणि सूडाचा दिवस होय, जसा मोशेने मांडला आहे.

> सूड उगविणे आणि प्रतिफळ देणे हे माझे आहे; योग्य वेळी त्यांचा पाय घसरेल; कारण त्यांच्या विपत्तीचा दिवस जवळ आला आहे, आणि त्यांच्यावर येणाऱ्या गोष्टी घाई करीत आहेत. व्यवस्थाविवरण 32:35.

यशयामध्ये तो “स्वीकार्य वर्ष” आणि “सूडाचा दिवस” आहे; आणि सूडाचा दिवस हा मोशेने सांगितलेला “आपत्तीचा दिवस” आहे, ज्या वेळी लाओदिकीयेचा पाय घसरतो, कारण ते प्रतिफळ आणि सूड प्राप्त करीत असतात. महाभूकंपाचा काळ, आपत्तीचा दिवस, स्वीकार्य वर्ष, आणि पहिला महिना—हे सर्व रविवार कायद्याशी सुसंगत ठरतात. योएलमध्ये “महिना” हा शब्द जोडलेला शब्द आहे, परंतु तो जोडलेला शब्द योग्य आहे. अनुवादकांनी “महिना” हा शब्द या सत्याशी सुसंगत राहून जोडला की उत्तरकालीन पाऊस पहिल्या महिन्यात आला.

> म्हणून, हे सियोनच्या लेकरांनो, आनंदित व्हा आणि परमेश्वर तुमच्या देवामध्ये हर्ष करा; कारण त्याने तुम्हांस योग्य प्रमाणात पूर्वपाऊस दिला आहे, आणि तो तुमच्यासाठी पाऊस—पूर्वपाऊस आणि उत्तरपाऊस—पहिल्या महिन्यात पाडील. योएल 2:23.

“महिना” हा शब्द मूळ प्रेरित मजकुराचा भाग नसून एक अर्थलक्षण आहे. हिब्रू भाषेत केवळ इतकेच म्हटले आहे की पाऊस “पहिल्याप्रमाणे” किंवा “आद्यकाळी जसा होता तसा” येईल—म्हणजे देव योग्य ऋतूत पावसाचे पुनर्स्थापन करील, अगदी पूर्वीच्या काळाप्रमाणे. सिस्टर व्हाइट वारंवार १८४० ते १८४४ या मिलराइट चळवळीचा उत्तरकाळातील उत्तरपावसाचे वर्णन करण्यासाठी पेन्टेकोस्ताशी संबंध जोडतात. उत्तरपाऊस “पहिल्याप्रमाणे” येतो, आणि ते पेन्टेकोस्त होते; तसेच सिस्टर व्हाइट वारंवार त्याचा संबंध संडे कायद्याशी जोडतात.

> “तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या घोषणेत जो देवदूत सहभागी होतो, तो आपल्या गौरवाने संपूर्ण पृथ्वी प्रकाशमान करणार आहे. येथे जागतिक व्याप आणि अभूतपूर्व सामर्थ्य असलेल्या कार्याची भविष्यवाणी करण्यात आली आहे. 1840–44 मधील आगमन चळवळ ही देवाच्या सामर्थ्याची एक गौरवशाली प्रकटता होती; पहिल्या देवदूताचा संदेश जगातील प्रत्येक मिशन केंद्रापर्यंत पोहोचविण्यात आला, आणि काही देशांमध्ये सोळाव्या शतकातील धर्मसुधारणा-चळवळीपासून कोणत्याही देशात दिसून आलेल्या धार्मिक आवडीपेक्षा अधिक महान धार्मिक जिज्ञासा दिसून आली; परंतु तिसऱ्या देवदूताच्या अंतिम इशाऱ्याखाली उभ्या राहणाऱ्या सामर्थ्यशाली चळवळीसमोर हे सर्व मागे पडणार आहे.”
>
> “हे कार्य पेंतेकोस्ताच्या दिवसातील कार्यासारखेच असेल. सुवार्तेच्या आरंभी पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावात ‘पूर्ववृष्टी’ देण्यात आली, जेणेकरून अमूल्य बीज अंकुरेल; त्याचप्रमाणे तिच्या समाप्तीला पीक परिपक्व होण्यासाठी ‘उत्तरवृष्टी’ देण्यात येईल. ‘म्हणून आपण जाणू; होय, परमेश्वरास जाणण्यास तत्पर राहिलो, तर आपण जाणू: त्याचे प्रकट होणे प्रभातप्रमाणे निश्चित आहे; आणि तो आमच्याकडे पावसाप्रमाणे, पृथ्वीवर पडणाऱ्या उत्तरवृष्टी व पूर्ववृष्टीप्रमाणे येईल.’ होशेय 6:3. ‘म्हणून, हे सियोनच्या संततीनो, आनंद करा, आपल्या परमेश्वर देवामध्ये हर्ष करा; कारण त्याने तुम्हांला योग्य प्रमाणात पूर्ववृष्टी दिली आहे, आणि तो तुम्हांकरिता पाऊस पाडील, पूर्ववृष्टी व उत्तरवृष्टी.’ योएल 2:23. ‘शेवटल्या दिवसांत, देव म्हणतो, मी माझ्या आत्म्यापासून सर्व देहावर ओतीन.’ ‘आणि असे होईल की जो कोणी प्रभूच्या नावाचा धावा करील तो तारण पावेल.’ प्रेषितांची कृत्ये 2:17, 21.”
>
> “सुवार्तेचे महान कार्य, त्याच्या प्रारंभी ज्या प्रकारे देवाच्या सामर्थ्याचे प्रकटीकरण झाले त्यापेक्षा कमी प्रकटीकरणाने समाप्त होणार नाही. सुवार्तेच्या प्रारंभी पूर्ववर्षावाच्या ओतप्रोत वर्षावात ज्या भविष्यवाण्या पूर्ण झाल्या, त्याच तिच्या समाप्तीच्या वेळी उत्तरवर्षावात पुन्हा पूर्ण होणार आहेत. येथेच ते ‘शांतीदायक काळ’ आहेत, ज्यांच्याकडे प्रेषित पेत्राने पुढे पाहिले होते, जेव्हा तो म्हणाला: ‘म्हणून पश्चात्ताप करा, आणि वळा, म्हणजे तुमची पापे पुसली जातील, जेव्हा प्रभुच्या सान्निध्यातून शांतीदायक काळ येतील; आणि तो येशूला पाठवील.’ प्रेषितांची कृत्ये 3:19, 20.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 611.

पेन्टेकोस्ट हे सुवार्तेच्या कार्याचे “उद्घाटन” किंवा “आरंभ” होते, आणि “समाप्ती”च्या वेळी पडणारा उत्तरकालीन पाऊस हा “अंत” आहे. पहिला हा शेवटच्याचे प्रतिनिधित्व करतो. पहिला महिना रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पवित्र आत्म्याच्या ओतल्या जाण्याची ओळख करून देतो.

> “आपल्यापैकी एकालाही आपल्या स्वभावावर एकही डाग किंवा कलंक असताना देवाची मुद्रा कधीही प्राप्त होणार नाही. आपल्या स्वभावातील दोष दूर करणे, आत्म्याच्या मंदिरास प्रत्येक अपवित्रतेपासून शुद्ध करणे, हे आपल्यावर सोपविण्यात आले आहे. तेव्हा प्रारंभीचा पाऊस पेंटेकोस्टच्या दिवशी शिष्यांवर जसा पडला, तसाच उत्तरकालीन पाऊस आपल्यावर पडेल. ...”
>
> “बंधूनो, तयारीच्या या महान कार्यात तुम्ही काय करीत आहात? जे जगाशी एकरूप होत आहेत, ते जगिक साचा स्वीकारत आहेत आणि पशूच्या चिन्हासाठी स्वतःची तयारी करीत आहेत. जे स्वतःवर अविश्वास ठेवतात, जे देवापुढे स्वतःला नम्र करतात आणि सत्याचे आज्ञापालन करून आपल्या आत्म्यांचे शुद्धीकरण करतात, ते स्वर्गीय साचा स्वीकारत आहेत आणि आपल्या कपाळांवर देवाच्या शिक्क्यासाठी तयारी करीत आहेत. जेव्हा फर्मान निघेल आणि तो ठसा उमटविला जाईल, तेव्हा त्यांचा स्वभाव अनंतकाळपर्यंत शुद्ध आणि निष्कलंक राहील.” Testimonies, volume 5, 214, 216.

पहिला “महिना” हा रविवारचा कायदा आहे, महान भूकंपाचा “तास” हा रविवारचा कायदा आहे, आपत्ती, प्रतिफळ आणि सूडाचा “दिवस” हा रविवारचा कायदा आहे, आणि स्वीकाराई “वर्ष” हे रविवारचा कायदा आहे. पहिल्या धिक्काराच्या भविष्यवाणीतील एकशे पन्नास वर्षे रविवारच्या कायद्यावर समाप्त होतात, जिथे तीनशे एक्याण्णव वर्षे आणि पंधरा दिवस सुरू होतात.

> मोठी नदी फरात हिच्याजवळ बांधून ठेवलेल्या त्या चार देवदूतांना सोड, असे ज्याच्याजवळ कर्णा होता त्या सहाव्या देवदूतास सांगण्यात आले. आणि मानवजातीचा तृतीयांश नाश करण्यासाठी एका तासाकरिता, एका दिवसाकरिता, एका महिन्याकरिता आणि एका वर्षाकरिता तयार ठेवलेले ते चार देवदूत सोडण्यात आले. प्रकटीकरण 9:14, 15.

“महान युफ्रेटीस नदीत” “बांधून ठेवलेले” “चार देवदूत” रविवार कायद्याच्या वेळी “सोडले” जातात. दुसऱ्या धिक्काराच्या वेळी मनुष्यांच्या तिसऱ्या भागाचा वध करण्यासाठी ते त्या तास, दिवस, महिना आणि वर्षासाठी भविष्यवाणीपूर्वक “तयार” केले गेले आहेत. रविवार कायद्याच्या वेळी बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून संयुक्त संस्थानाचा वध होतो, आणि रविवार कायद्याच्या वेळी स्थापन होणाऱ्या त्रिविध संघटनाचा संयुक्त संस्थान हा एक-तृतीयांश भाग आहे. दुसरा धिक्कार तिसऱ्या धिक्कारात पुन्हा येतो, जसे दुसरा देवदूत तिसऱ्या देवदूतात पुन्हा येतो.

ते चार वारे 9/11 रोजी सोडले गेले, ज्याने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब करण्याच्या प्रारंभाची नोंद झाली, आणि त्यानंतर लगेचच त्यांना आवर घातला गेला. यशया एकसष्टमध्ये जे शोक करतात असे दर्शविले आहेत, त्यांचे सांत्वन केले जाते ते रविवारच्या कायद्याच्या वेळी सांत्वनकर्त्याच्या पूर्ण ओतप्रोत वर्षावाने; हाच तो महान भूकंपाचा “तास” आहे. अनुकूल वर्षात जे शोक करतात, तेच अगदी तेच आहेत जे यहेज्केल नऊमध्ये शोक करीत आहेत आणि जे देवाचा शिक्का प्राप्त करतात. येशूने यशया एकसष्टचा उल्लेख करून आपली सेवा सुरू केली, आणि सिस्टर व्हाइट त्यांच्या त्या घोषणेला आपल्या कार्याशी संरेखित करतात.

> “ख्रिस्ताने नाझरेथ येथील सभास्थानात यशया यांच्या भविष्यवाणीतून वाचन केले, तेव्हा त्याने जगासमोर आपले कार्य जाहीर केले: ‘प्रभूचा आत्मा माझ्यावर आहे; कारण त्याने मला गरिबांस सुवार्ता सांगण्याकरिता अभिषिक्त केले आहे; भग्नहृदयांना आरोग्य देण्याकरिता, बंदिवानांना मुक्ततेची घोषणा करण्याकरिता, आंधळ्यांस दृष्टीप्राप्ती जाहीर करण्याकरिता, चिरडलेल्यांना स्वातंत्र्यात सोडण्याकरिता, आणि प्रभूच्या स्वीकाराई वर्षाची घोषणा करण्याकरिता त्याने मला पाठविले आहे.’ त्याच्यासमोर किती महान कार्य होते!—प्रभूच्या स्वीकाराई वर्षाची घोषणा करणे. हा कालावधी युगानुयुगे व्यापून राहतो, शतकानुशतके विस्तारतो, जोपर्यंत कृपाकाळ टिकून आहे. देव विनवणी आणि दार ठोठावण्याचा आवाज ऐकण्याची वाट पाहत आहे; केवळ तोच आमची मदत करू शकतो, याची जाणीव होऊन मानवजात त्याच्या जवळ येते की नाही, हे तो पाहत आहे. तो त्यांच्या पापांची क्षमा करण्यास, त्यांना स्वतःचे म्हणून स्वीकारण्यास आतुर आहे. जो कोणताही खेदयुक्त आत्मा त्याच्याकडे येतो, त्याला तो स्वीकारील; कारण हेच कार्य करण्यासाठी देवाने आपल्या एकुलत्या एक पुत्राला अभिषिक्त केले.”

> “परंतु यशयामध्ये नोंदविलेला तो विधान ख्रिस्ताने पूर्ण का केले नाही? ‘आमच्या देवाच्या सूडाच्या दिवसाचा’ हा खंड त्याने का वगळला? या वाक्याचा उत्तरार्ध पहिल्या भागाइतकाच सत्य होता; आणि आपल्या निवडलेल्या संदेष्ट्यास दिलेल्या स्वतःच्या वचनांपैकी एक भाग न उच्चारून, मौन बाळगून, ख्रिस्ताने त्या सत्याचा इन्कार केला नव्हता. परंतु हा शेवटचा खंड असा होता की, ज्यावर त्याचे श्रोते आनंदाने मनन करीत असत, आणि जो आचरणात आणण्याकडे त्यांचा कल होता, म्हणजे जे त्यांच्या धार्मिक विश्वासाचे नव्हते त्यांच्याविरुद्ध न्यायनिवाडा उच्चारणे. लोकांना सत्य, नीतिमत्ता आणि क्षमेची वचने देण्याऐवजी, त्यांनी त्यांना असे शिकविले होते की देव सर्व अन्यधर्मी जगाचा द्वेष करतो. देवाचे पितृतुल्य स्वरूप विपर्यस्तपणे मांडले गेले होते, आणि मानवी परंपरांच्या आड गाडले गेले होते. Signs of the Times, January 14, 1897.”

या युगातील देवाच्या लोकांचे ध्येय मशीहाच्या कार्याचे वर्णन करणाऱ्या प्रेरित वचनांत स्पष्ट केलेले आहे: ‘प्रभु परमेश्वराचा आत्मा माझ्यावर आहे; कारण परमेश्वराने मला नम्र जनांना शुभवार्ता सांगण्यासाठी अभिषिक्त केले आहे; खिन्नहृदयांना बरे करण्यासाठी, बंदिवानांना स्वातंत्र्य जाहीर करण्यासाठी, आणि बंधनात असलेल्यांसाठी कारागृहाचे दरवाजे उघडण्याची घोषणा करण्यासाठी त्याने मला पाठविले आहे; परमेश्वराच्या कृपावर्षाची आणि आपल्या देवाच्या सूडदिवसाची घोषणा करण्यासाठी; शोक करणाऱ्या सर्वांना सांत्वन देण्यासाठी, सियोनात शोक करणाऱ्यांसाठी व्यवस्था करण्यासाठी, त्यांना राखेऐवजी शोभा, शोकाऐवजी आनंदाचे तेल, आणि खिन्नतेच्या आत्म्याऐवजी स्तुतीचे वस्त्र देण्यासाठी; जेणेकरून त्यांना नीतिमत्त्वाची वृक्षे, परमेश्वराची लागवड, असे म्हटले जाईल, आणि तो गौरव पावेल.’

“‘ते प्राचीन उजाड पडलेली स्थाने पुन्हा उभारतील; पूर्वीच्या ओसाड पडलेल्या जागा ते पुन्हा स्थापतील; आणि ते उद्ध्वस्त नगरांची, अनेक पिढ्यांच्या उजाड अवस्थेची, दुरुस्ती करतील.’” Lake Union Herald, November 11, 1908.

तिसऱ्या धिक्कारात दुसऱ्या धिक्काराची पुनरावृत्ती पुढे विचारात घेण्यापूर्वी, आपण स्वतःला स्मरण करून दिले पाहिजे की संदेश “ओळीवर ओळ” आणून समजून घ्यावयाचा आहे. यावरून हे स्पष्ट होते की प्रेरित वचनातील संदर्भाशी सुसंगत असलेला प्रत्येक “तास,” “दिवस,” “महिना” आणि “वर्ष” हा रविवारच्या कायद्याच्या संदर्भात जसा लागू होतो, तसाच तो रविवारच्या कायद्यावर इस्लामचा प्रहार होण्यासाठी होणाऱ्या तयारीलाही लागू केला पाहिजे.

उदाहरणार्थ: “तास” हा शब्द जुन्या करारातील केवळ एका पुस्तकात आढळतो, आणि ते पुस्तक म्हणजे दानियेलाचे पुस्तक होय. दानियेलाच्या पुस्तकात “तास” हा शब्द पाच वेळा आलेला आहे.

आणि जो कोणी खाली पडून उपासना करणार नाही, त्याला त्याच क्षणी प्रज्वलित अग्नीच्या भट्टीच्या मध्यभागी टाकण्यात येईल. … आता जर तुम्ही तयार असाल, तर ज्या वेळी तुम्ही कर्णा, बासरी, वीणा, साकबुत, स्तोत्रवाद्य, दुलसिमेर आणि सर्व प्रकारच्या संगीताचा नाद ऐकाल, त्या वेळी खाली पडून मी निर्माण केलेल्या मूर्तीची उपासना करा; उत्तम. परंतु जर तुम्ही उपासना केली नाही, तर त्याच क्षणी तुम्हांला प्रज्वलित अग्नीच्या भट्टीच्या मध्यभागी टाकण्यात येईल; आणि असा कोणता देव आहे जो तुम्हांला माझ्या हातांतून सोडवील? दानियेल 3:6, 15.

बहिण व्हाइट दानियेल अध्याय तीन, आणि म्हणून “त्याच घटकेला,” याचा वारंवार रविवारीच्या कायद्याशी संबंध लावतात. दानियेल अध्याय चारमध्ये, नबुखद्नेस्सरावर येऊ घातलेल्या न्यायाचे स्पष्टीकरण देण्यासाठी झगडत असताना दानियेल “एक घटका” चकित होऊन राहतो.

तेव्हा दानियेल, ज्याचे नाव बेल्टशस्सर होते, तो एक प्रहर स्तब्ध झाला, आणि त्याचे विचार त्याला व्याकुळ करू लागले. राजा बोलला आणि म्हणाला, बेल्टशस्सरा, हे स्वप्न किंवा त्याचा अर्थ तुला व्याकुळ करू नये. बेल्टशस्सर उत्तर देऊन म्हणाला, माझ्या प्रभू, हे स्वप्न तुझा द्वेष करणाऱ्यांवर येवो, आणि त्याचा अर्थ तुझ्या शत्रूंना लागू होवो. दानियेल 4:19.

दानिएल “एक तास” चकित होऊन राहतो, कारण नबुखद्नेस्सराला त्याच्यावर येऊ घातलेल्या न्यायाविषयी कसे कळवावे, हे तो समजून घेण्याचा प्रयत्न करीत असतो. दानिएल हा त्या पहिल्या देवदूताच्या संदेशवाहकाचे प्रतिनिधित्व करीत आहे, जो न्यायाचा “तास” आला आहे, अशी घोषणा करतो. त्याची भविष्यवाणी नबुखद्नेस्सराला दिली जाते, आणि एक वर्षानंतर बाबेलवरील न्याय नबुखद्नेस्सरावर आणला जातो.

त्याच घटकेस नबुखद्नेस्सराविषयी ही गोष्ट पूर्ण झाली; आणि तो मनुष्यांमधून हाकलून देण्यात आला, आणि बैलांप्रमाणे गवत खाऊ लागला; आणि त्याचे शरीर आकाशातील दवाने भिजले, जोवर त्याचे केस गरुडांच्या पिसांसारखे वाढले नाहीत, आणि त्याची नखे पक्ष्यांच्या नखांसारखी झाली नाहीत. दानियेल 4:33.

दानीएल निकट येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याची भविष्यवाणी करीत आहे, आणि तो येईल तेव्हा तो बाबेलवर न्यायाचा “काळ” ठरतो. हे दोन्ही “काळ” रविवारच्या कायद्याचीच ओळख करून देतात, जो महान भूकंपाचा काळ आहे. नबुखद्नेस्सर हा बाबेलच्या कथानकाचा अल्फा आहे आणि बेलशस्सर हा त्याचा ओमेगा आहे, आणि भिंतीवर हाताने लिहिलेले शब्द प्रकट झाले त्या अगदी त्याच रात्री बेलशस्सर मारला गेला.

> त्या त्याच घडीस मनुष्याच्या हाताची बोटे प्रकट झाली आणि राजवाड्याच्या भिंतीवरील चुनेच्या पृष्ठभागावर दिवट्याच्या समोर लिहू लागली; आणि लिहिणाऱ्या त्या हाताचा भाग राजाने पाहिला. दानियेल 5:5.

ज्या “त्याच तासात” भिंतीवर लेखन प्रकट झाले, तोच वेळ असा दर्शवितो की लिखित रविवारचा कायदा रविवारच्या कायद्याच्या वेळी चर्च आणि राज्य यांमधील विभाजनाची “भिंत” नष्ट करतो; आणि त्यानंतर बाबेलचा अंत झाला, तसेच बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून संयुक्त संस्थानांचाही अंत होतो. सहावे राज्य म्हणून, संयुक्त संस्थाने हीच ती सत्ता आहे जी यशया तेवीस मध्ये, जेव्हा तूरची वेश्या विस्मृतीत जाते, तेव्हा प्रतीकात्मक सत्तर वर्षे राज्य करते. यशया ज्याचा उल्लेख करतो ते राज्य किंवा राजा म्हणजे सत्तर वर्षांचे दिवस होत, आणि बायबलमधील भविष्यवाणीमध्ये सत्तर वर्षे राज्य केलेले राज्य बाबेल होते. बेलशस्सरच्या बाबेलच्या पतनाने संयुक्त संस्थानांच्या पतनाचे प्रतीक दर्शविले आहे—रविवारच्या कायद्याच्या वेळी—जेथे भिंतीवरील हस्तलेखन प्रकाशितवाक्य तेराव्या अध्यायातील अजगराप्रमाणे बोलण्याशी सुसंगत ठरते.

प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायात बाबेलवरील न्यायाची सुरुवात चौथ्या वचनातील रविवारीच्या कायद्यापासून होते, जेव्हा दुसरा आवाज हे ओळखून देतो की तिचा न्याय एका तासात आणि एका दिवसातही येतो.

> आणि मी स्वर्गातून दुसरा एक आवाज ऐकला, जो म्हणत होता, “माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांचे भागीदार होणार नाही, आणि तिच्या पीडांचा भाग तुम्हांला मिळणार नाही. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्मांची आठवण केली आहे. तिने जसे तुम्हांला प्रतिफळ दिले, तसेच तिलाही द्या; आणि तिच्या कृत्यांप्रमाणे तिला दुप्पट द्या; ज्या प्याल्यात तिने भरले, त्यात तिच्यासाठी दुप्पट भरा. तिने जितके स्वतःचे गौरव केले आणि विलासाने जीवन व्यतीत केले, तितकीच तिला यातना व शोक द्या; कारण ती आपल्या मनात म्हणते, ‘मी राणीसारखी बसले आहे, मी विधवा नाही, आणि मी कधीही शोक पाहणार नाही.’ म्हणून तिच्या पीडा एकाच दिवशी येतील—मृत्यू, शोक, आणि दुष्काळ; आणि ती अग्नीने पूर्णपणे जळून जाईल; कारण तिचा न्याय करणारा प्रभु देव समर्थ आहे. आणि पृथ्वीचे राजे, ज्यांनी तिच्याबरोबर व्यभिचार केला आणि विलासाने जीवन व्यतीत केले, ते तिच्या जळण्याचा धूर पाहतील तेव्हा तिच्यासाठी विलाप करतील आणि शोक करतील, तिच्या यातनेच्या भयामुळे दूर उभे राहून म्हणतील, ‘हाय, हाय, ते महान नगर बाबेल, ते बलवान नगर! कारण एका तासात तुझा न्याय आला आहे.’ प्रकटीकरण 18:4–10.

स्पष्टपणे, बाबेलोनावरील क्रमिक न्यायाची सुरुवात चौथ्या वचनातील रविवारच्या कायद्यापासून होते, जेव्हा देवाच्या इतर कळपाला बाबेलोनमधून बाहेर बोलावले जाते. योहान तिच्या न्यायाचा काळ “दिवस” आणि “तास” अशा दोन्ही स्वरूपांत ओळखतो, ज्यामुळे वेळेची प्रतीके प्रतीकात्मक अर्थाने समजावीत, हे दृढ होते.

वल्हांडण पहिल्या महिन्यात पाळावयाचे होते, आणि वल्हांडण हे क्रूसाशी सुसंगत आहे, आणि ते पुढे रविवारच्या कायद्याशी सुसंगत ठरते.

> मग परमेश्वराने मिसरदेशात मोशे व अहरोन यांना सांगितले, “हा महिना तुम्हांला महिन्यांचा आरंभ ठरेल; तो तुम्हांला वर्षाचा पहिला महिना ठरेल. इस्राएलच्या सर्व मंडळीशी बोला आणि सांगा, या महिन्याच्या दहाव्या दिवशी प्रत्येक मनुष्याने आपल्या पितरांच्या घराण्यानुसार, प्रत्येक घराण्यासाठी एक कोकरू घ्यावे. आणि जर एखादे घराणे त्या कोकरासाठी फार लहान असेल, तर त्याने आपल्या घराजवळच्या शेजाऱ्यासह, जीवांच्या संख्येनुसार ते घ्यावे; प्रत्येकाच्या खाण्याच्या प्रमाणाप्रमाणे तुम्ही त्या कोकराचा हिशेब करावा. तुमचे कोकरू निर्दोष असावे, पहिल्या वर्षातील नर असावा; ते तुम्ही मेंढ्यांतून किंवा शेळ्यांतून घ्यावे. आणि त्याला त्याच महिन्याच्या चौदाव्या दिवसापर्यंत राखून ठेवावे; मग इस्राएलच्या मंडळीच्या संपूर्ण सभेने संध्याकाळी त्याला

> मारावे.” निर्गम 12:1–6.

वल्हांडण हा पेंतेकोस्ताच्या ऋतूचा आरंभ होता, आणि म्हणून तो पेंतेकोस्ताचा प्रतीक आहे; आणि पेंतेकोस्त, त्यानुसार, रविवारच्या कायद्याशी सुसंगत ठरतो. मंडप पहिल्या महिन्याच्या पहिल्या दिवशी उभारण्यात आला; अशा प्रकारे तो रविवारच्या कायद्याच्या वेळी निशाण म्हणून विजयी मंडळी उभारली जाण्याचे प्रतीक ठरतो. दुसऱ्या धिक्काराचा “तास,” “दिवस,” “महिना,” आणि “वर्ष” हे रविवारच्या कायद्याची ओळख करून देतात, आणि ओळीवर ओळ या तत्त्वानुसार त्या काळवाचक प्रत्येक अभिव्यक्तीचा संदर्भ ज्या वेळी सुसंगत असतो त्या वेळी तो रविवारच्या कायद्याशी जुळतो. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पोपसत्ताक छळाच्या दुसऱ्या कालखंडास आरंभ होतो; पहिला म्हणजे १,२६० वर्षांचा कालखंड होय, ज्यामुळे त्या काळातील शहीदांनी पाचव्या शिक्क्यामध्ये “किती काळ” असा प्रश्न करीत प्रभूला हाक मारली, जोवर पोपसत्ताक सामर्थ्यावर न्याय केला जाईल. पोपसत्ताक रक्तस्नानाच्या दुसऱ्या प्रसंगी येशूने आपल्या लोकांना कळविले आहे की, छळ होत असताना त्यांनी काय बोलावे याची चिंता करण्याची त्यांना गरज नाही.

> परंतु जेव्हा ते तुम्हांस घेऊन जातील आणि तुमची सुपूर्दगी करतील, तेव्हा तुम्ही काय बोलावे याची आधी चिंता करू नका, किंवा पूर्वतयारीही करू नका; पण त्या घटकेत जे काही तुम्हांस दिले जाईल, तेच बोला; कारण बोलणारे तुम्ही नाही, तर पवित्र आत्मा आहे. मार्क 13:11.

पहिल्या शापात माणसांना एकशे पन्नास वर्षे यातना देण्यात आल्या. ती वर्षे 27 जुलै, 1299 रोजी सुरू झाली आणि 27 जुलै, 1449 रोजी समाप्त झाली, जेव्हा त्या चार दूतांनी त्या घटकेस, दिवसास, महिन्यास, आणि वर्षास सिद्ध करून ठेवलेले चार वारे सोडले, जेणेकरून माणसांच्या तृतीयांश भागाचा वध व्हावा. यातनेचा हा कालखंड संयुक्त संस्थानांमध्ये पशूच्या प्रतिमेची स्थापना करण्याच्या कालखंडाचे प्रतिनिधित्व करतो. हा कालखंड लेवीय पुस्तकाच्या तेवीसाव्या अध्यायात तुताऱ्यांच्या सणापासून पेन्टेकॉस्टपर्यंत दर्शविलेल्या पंधरा दिवसांचा आहे. पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीचा कालखंड 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंत आहे; परंतु मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या संदेशाच्या घोषणेचा कालखंड हा 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतच्या पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीचा एक फ्रॅक्टल आहे.

मुद्रांकनाची सुरुवात व समाप्ती ही पशूच्या प्रतिमेच्या घडणीचीही अल्फा व ओमेगा आहेत. एक वर्ग देवाच्या मुद्रेसाठी स्वभाव घडवीत आहे; दुसरा पशूची प्रतिमा घडवीत आहे. संयुक्त संस्थानांतील तो कालखंड रविवार-कायद्यापासून आरंभ होणाऱ्या जगातील त्याच कालखंडाशी अनुरूप आहे. “महिना” हे त्या यातनेचे प्रतीक आहे जी प्रतिमा उभी करण्यास भाग पाडते; म्हणून प्रकटीकरण नऊमधील पंधराव्या वचनाने दर्शविल्याप्रमाणे रविवार-कायद्याच्या वेळी असलेला तो महिना, जगात पशूच्या प्रतिमेच्या उभारणीच्या काळातील इस्लामी यातनेचेही प्रतिनिधित्व करतो.

दुसऱ्या शापाच्या भविष्यवाणीची, आणि तिच्या तास, दिवस, महिना व वर्ष यांची, रविवारच्या कायद्याचे तसेच संयुक्त संस्थानांवर प्रहार करण्यासाठी इस्लामला मुक्त करण्यात येण्याचे प्रतिनिधित्व कसे होते, याबाबत इतरही भविष्यसूचक अनुप्रयोग आहेत; परंतु आता आपण पुढील मुद्द्यांकडे वळले पाहिजे.

अलिकडच्या काळात, गेल्या साधारण सहा महिन्यांपासून मी यावर भर देत आलो आहे की तीन संकटांचे इस्लाम हे भविष्यवाणीनुसार तीन देवदूतांशी जोडलेले आहे. याकोबाच्या उत्तरकालीन भविष्यवाणीत यहूदाला “द्राक्षवेल” म्हटले आहे जी “गाढवाला” बांधलेली आहे, तेथून ख्रिस्ताने आपल्या विजयी प्रवेशापूर्वी गाढव सोडविले, आणि इतर धाग्यांपर्यंत, पहिल्या व दुसऱ्या संकटाचे इस्लाम हा तो भविष्यवाणीचा संदेश दर्शवितो ज्याने पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांना सामर्थ्य दिले; आणि तिसऱ्या संकटाचे इस्लाम हा तिसऱ्या देवदूताचा भविष्यवाणीचा संदेश दर्शवितो.

अलीकडे A. T. Jones यांनी लिहिलेल्या एका पुस्तकातील एक अध्याय उद्धृत करण्यात आला होता, आणि तो हाच तथ्यभूत मुद्दा दर्शवितो, परंतु भिन्न दृष्टिकोनातून. प्रकटीकरणग्रंथाच्या व्याकरणाचा आणि रचनेचा उपयोग करून Jones हे दाखवितात की शेवटच्या तीन “woe” तुऱ्या आणि तीन देवदूतांचे संदेश यांना एकमेकांपासून वेगळे करणे

अशक्य आहे. ते यावर भर देतात की पहिला देवदूत दुसऱ्यापासून वेगळा करता येत नाही, आणि तिसरा त्याच्या आधीच्या दोघांपासून वेगळा करता येत नाही. Jones यांचे लक्ष तीन देवदूतांवर केंद्रित आहे, आणि जरी ते तीन देवदूतांच्या अविभाज्य संबंधाविषयी आपला युक्तिवाद मांडतात, तरी त्याच तर्कशास्त्राने ते हेही सिद्ध करतात की प्रकटीकरण नऊमधील तुऱ्या देखील प्रकटीकरण चौदामधील तीन देवदूतांपासून वेगळ्या करता येत नाहीत. या लेखाचा समारोप आपण Jones यांच्या अध्यायाने करू.

अध्याय अकरावा. तिसऱ्या देवदूताचा संदेश

> आजच्या काळातील त्या महत्त्वाच्या प्रश्नाचे, 'आपण काय करावे?' हे उत्तर सात शिंगे आणि आजच्या महान राष्ट्रांचे स्थान यांच्या आधारावर निश्चितपणे दिले जाऊ शकते; कारण ह्याच आधारावर ते उत्तर देवाच्या वचनाने दिलेले आहे.
>
> "आपण पाहिले आहे की सात तुताऱ्यांपैकी शेवटच्या तीन तुताऱ्यांशी तीन हाय अविभाज्य रीतीने जोडलेल्या आहेत. सात तुताऱ्यांच्या अगदी मध्यभागी—चौथा तुतारा संपल्यानंतर, आणि पाचवा तुतारा सुरू होण्यापूर्वी—असे लिहिले आहे: 'आणि मी पाहिले, आणि स्वर्गाच्या मध्यातून उडणारा एक देवदूत मोठ्या आवाजाने असे म्हणताना ऐकला, पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर हाय, हाय, हाय; कारण त्या उरलेल्या तीन देवदूतांच्या तुताऱ्यांचे इतर आवाज अद्याप वाजायचे आहेत.' प्रकटीकरण 8:13."
>
> "तीन हाय या सात तुताऱ्यांपैकी शेवटच्या तीन तुताऱ्यांशी—प्रत्येकीशी एक—अविभाज्यरीत्या जोडलेल्या आहेत, हे सर्वथा निर्विवाद ठरते; कारण पाचव्या देवदूताचा निनाद संपल्यावर असे लिहिले आहे: 'एक हाय निघून गेली; आणि पाहा, यानंतर अजून दोन हाय येत आहेत.' प्रकटीकरण 9:12. आणि सहावा तुतारा संपल्यावर असे लिहिले आहे: 'दुसरी हाय निघून गेली; आणि पाहा, तिसरी हाय लवकर येत आहे. आणि सातव्या देवदूताने तुतारा वाजविला.' प्रकटीकरण 11:15."
>
> "आता, तीन शापांच्या आगमनाची घोषणा करणाऱ्या या देवदूताशी, जे सात कर्ण्यांपैकी शेवटच्या तीन कर्ण्यांशी अविभाज्यरीत्या जोडलेले आहेत, अविभाज्यरीत्या संबंधित असा प्रकटीकरण 14 मधील 'तिसरा देवदूत' आहे.
>
> "हेही सर्व शंकांपलीकडे निश्चित आहे, हे दिसून यावे म्हणून, आपण प्रकटीकरण 14 मधील तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशापासून प्रारंभ करूया, आणि त्याच्या थेट संबंधांचा मागोवा त्यांच्या प्रारंभापर्यंत घेऊया."
>
> 'तिसऱ्या देवदूताविषयी' नोंदीतील पहिले शब्द असे आहेत: 'आणि तिसरा देवदूत त्यांच्या मागोमाग आला.' प्रकटीकरण 14:9. यावरून हे दिसून येते की त्याच्या आधी काही जण गेले होते, ज्यांच्या 'मागोमाग' तिसरा देवदूत आला.
>
> "तर मग, मागील वचन घ्या: 'आणि त्याच्या मागोमाग दुसरा देवदूत आला.' यावरून हे दिसून येते की याच्या आधीही एक देवदूत आला होता; आणि हा त्याच्या मागोमाग येतो म्हणून तो 'दुसरा' ठरतो."
>
> "आता पुन्हा सहाव्या वचनाकडे जा: 'आणि मी दुसरा एक देवदूत पाहिला.' यावरून हेही निश्चित होते की यापूर्वी एक देवदूत गेला आहे; आणि यामुळेच हा, आकाशाच्या मध्यभागी उडत असताना, 'दुसरा' असा ठरतो."
>
> "प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात पुढे मागे शोध घेतल्यास, दहाव्या अध्यायाच्या पहिल्या वचनापर्यंत, सातव्या तुरईचा देवदूत वगळता, आपल्याला दुसरा कोणताही देवदूत आढळत नाही; आणि तेथे आपण वाचतो: 'आणि मी दुसरा एक समर्थ देवदूत पाहिला.' ही अभिव्यक्ती, पूर्वीप्रमाणेच, हे प्रमाणित करते की, याच्या आधी एक देवदूत आहे; आणि जेव्हा हा प्रगट होतो, तेव्हा त्याला 'दुसरा' असे संबोधले जाते."
>
> "याहूनही आणखी मागे गेल्यावर, सहाव्या आणि पाचव्या तुतारींचे देवदूत वगळता, आठव्या अध्यायाच्या शेवटच्या वचनापर्यंत आपल्याला कोणतेही देवदूत आढळत नाहीत; आणि तेथे आपण आद्य अवस्थेपर्यंत पोहोचतो, कारण आपण असे वाचतो: 'आणि मी पाहिले, व एका देवदूताचा आवाज ऐकला'—'दुसरा देवदूत'

नव्हे, तर, प्राथमिक अर्थाने, ‘एक देवदूत.’”

“अशा प्रकारे, प्रकटीकरण 8:13 पासून आरंभ करून, ‘दुसरा’ या शब्दाने जोडलेली देवदूतांची अखंड मालिका, त्याच्या संदेशासह प्रकटीकरण 14 मधील तिसऱ्या देवदूतापर्यंत, अखंडपणे चालू राहते. असे:”

“‘मी पाहिले, आणि एका देवदूताचा आवाज ऐकला.’ प्रकटीकरण 8:13.

“‘आणि मी दुसरा एक बलवान देवदूत पाहिला.’ प्रकटीकरण १०:१.”

“‘आणि मी दुसरा एक देवदूत पाहिला.’ प्रकटीकरण 14:6.”

“‘आणि दुसरा देवदूत त्याच्या मागोमाग आला.’ पद ८.”

“‘आणि तिसरा देवदूत त्यांच्यामागून गेला.’ पद ९.”

“कदाचित पुढील साधे चित्र सात कर्ण्यांपैकी शेवटच्या तीन कर्ण्यांच्या तीन धिक्कारांची घोषणा करणाऱ्या देवदूताचा आणि प्रकटीकरण १४ मधील तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचा परस्पर संबंध स्पष्ट करण्यास साहाय्य करील:

“पहिला तुरई — प्रकटीकरण 8:7”

“दुसरा तुरई Revelation 8:8”

“तिसरा रणशिंग — प्रकटीकरण 8:10”

“चौथा कर्णा” प्रकटीकरण 8:12 “एक देवदूत”—हाय, हाय, हाय. प्रकटीकरण 8:13.

“पाचवा कर्णा प्रकटीकरण 9:1–11/ पहिले धिक्कार”

“सहावा कर्णा” प्रकटीकरण ९:१३ ते ११:१३ दुसरे धिक्कार “आणखी एक सामर्थ्यवान देवदूत.” प्रकटीकरण १०:१

“सातवा तुरही प्रकटीकरण 11:13–19 तिसरे दुःख ‘दुसरा देवदूत.’ प्रकटीकरण 14:6

“‘मग दुसरा त्याच्या मागे गेला.’ प्रकटीकरण 14:6”

“‘तिसरा देवदूत त्यांच्या मागोमाग गेला.’ प्रकटीकरण 14:9.”

“या सर्व गोष्टींचा आशय आता तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे स्वतःचे वास्तविक स्वरूप काय आहे, याचा विचार केल्याने अधिक पूर्णपणे दिसून येऊ शकतो: बाह्यदृष्ट्या ‘तिसरा देवदूत’ ही संज्ञा स्पष्टपणे तीन देवदूतांच्या एका मालिकेतील तिसऱ्या देवदूताचा संदर्भ दर्शविते. आधीच सूचित केल्याप्रमाणे, प्रत्येकी एक संदेश वाहून नेणाऱ्या या तीन देवदूतांची मालिका प्रकटीकरणाच्या चौदाव्या अध्यायात, ६–१२ वचने येथे आढळते. या तीन देवदूतांचे संदेश एकमेकांत मिसळून तिसऱ्या संदेशात परिपूर्ण होतात; आणि पृथ्वीचे पीक पिकून तयार होईपर्यंत, व प्रभु येऊन त्याची कापणी करावी यासाठी सिद्ध होईपर्यंत, तो निनाद थांबत नाही.”

“तिसऱ्या देवदूताचा संदेश स्वतः, तिसऱ्या देवदूताच्या शब्दांत जसा घोषित केला आहे, तो पुढीलप्रमाणे आहे: ‘आणि तिसरा देवदूत त्यांच्या पाठोपाठ आला व मोठ्या आवाजात म्हणाला, जो कोणी त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करतो, आणि आपल्या कपाळावर किंवा आपल्या हातावर त्याची खूण घेतो, तोही देवाच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाचे पान करील; जो त्याच्या संतापाच्या पात्रात अवमिश्रित ओतला गेला आहे; आणि पवित्र देवदूतांसमक्ष व कोकऱ्यासमक्ष त्याला अग्नी व गंधक यांद्वारे पीडा दिली जाईल; आणि त्यांच्या पीडेचा धूर युगानुयुगे वर चढत राहतो; आणि जे त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करतात, आणि जो कोणी त्याच्या नावाची खूण स्वीकारतो, त्यांना दिवस-रात्र विश्रांती नाही. येथे पवित्र जनांचा धीर आहे: येथे ते आहेत जे देवाच्या

आज्ञा पाळतात, आणि येशूवरील विश्वास धरून ठेवतात.'"

"हा तिसऱ्या देवदूताचा संदेश आहे, तो इतर दोघांपासून वेगळा उभा आहे तसा. परंतु, प्रत्यक्षात, त्याला वेगळा मानता येत नाही; आणि तो एकटाच जगासाठी स्वतंत्र, वेगळा संदेश आहे अशा रीतीने त्याला वेगळा उभा करता येत नाही; कारण त्याच्याविषयीची अगदी पहिलीच शब्दे अशी आहेत: 'तिसरा देवदूत त्यांच्या मागोमाग आला.' अशा प्रकारे, संदेशाच्या स्वतःच्या अगदी पहिल्याच शब्दांद्वारे आपले लक्ष केवळ एकाकडे नव्हे, तर त्याच्या आधी आलेल्या त्या दोघांकडे वळवले जाते. आणि 'मागोमाग आला' असा अनुवाद केलेला ग्रीक शब्द केवळ वेगळेपणे पाठोपाठ येणे, किंवा फक्त पाठोपाठ येणे, एवढाच अर्थ दर्शवीत नाही, तर 'बरोबर पाठोपाठ येणे' असा अर्थ दर्शवितो, जसे सैनिक आपल्या सेनापतीच्या मागे चालतात, किंवा सेवक आपल्या स्वामीच्या; म्हणून, 'एखाद्याच्या एखाद्या गोष्टीत त्याच्या मागे जाणे; स्वतःला त्याच्याकडून मार्गदर्शित होऊ देणे.' जेव्हा तो गोष्टींबद्दल वापरला जातो, तेव्हा त्याचा अर्थ परिणामरूपाने अनुसरण करणे असा होतो; म्हणजे, 'पूर्वी घडून गेलेल्या एखाद्या गोष्टीचा परिणाम म्हणून' पाठोपाठ येणे. अशा रीतीने, व्यक्तींच्या दृष्टीने, तिसरा देवदूत त्याच्या आधी आलेल्या त्या दोघांसह पाठोपाठ येतो; आणि त्याचा संदेश, एक गोष्ट म्हणून, पूर्वी घडून गेलेल्या गोष्टींचा परिणाम, किंवा निष्पत्ती, म्हणून पाठोपाठ येतो."

"परंतु दुसऱ्याविषयीही असे लिहिले आहे: 'आणि त्याच्या पाठोपाठ दुसरा देवदूत आला.' जसा दुसरा देवदूत पहिल्याच्या पाठोपाठ येतो, तसाच तिसरा देवदूत दुसऱ्याच्या पाठोपाठ येतो. आणि पहिल्याविषयी असे लिहिले आहे: 'आणि मी आणखी एक देवदूत उडताना पाहिला,' इत्यादी. या तिघांच्या मालिकेत हा पहिला आहे. त्याच्या पाठोपाठ दुसरा येतो; आणि त्यांच्या पाठोपाठ तिसरा देवदूत येतो. त्यांच्या उदयाच्या क्रमात अनुक्रम आहे; परंतु जेव्हा हे तिघे अनुक्रमाने प्रकट होतात, तेव्हा ते एकरूप होऊन पुढे जातात. पहिला आपला संदेश उच्चारतो; दुसरा त्याच्या पाठोपाठ येऊन पहिल्याशी एकवटतो; तिसरा त्यांच्या पाठोपाठ येतो, आणि त्यांच्याशी एकवटतो; अशा रीतीने, जेव्हा हे तिघे एकत्र जोडले जातात आणि आपल्या संयुक्त सामर्थ्याने पुढे जातात, तेव्हा ते एक सामर्थ्यशाली, त्रिविध, मोठ्या स्वरातील संदेश निर्माण करतात. तिसऱ्या देवदूताचा संदेश परिपूर्ण होण्यासाठी या सर्वांची आवश्यकता आहे; आणि या सर्वांचे घोषण केल्याविना तिसऱ्या देवदूताचा संदेश खऱ्या अर्थाने दिला जाऊ शकत नाही."

"तर मग, त्या त्रिविध संदेशाचे त्याच्या स्वतंत्र भागांमध्ये स्वरूप काय आहे?—हा पहिला आहे: 'आणि मी दुसरा एक देवदूत आकाशाच्या मध्यभागी उडताना पाहिला; त्याच्याकडे पृथ्वीवर राहणाऱ्यांस, आणि प्रत्येक राष्ट्रास, वंशास, भाषेस, आणि लोकांस सांगण्यासाठी सार्वकालिक सुवार्ता होती; तो मोठ्या आवाजात म्हणत होता, देवाला भ्या, आणि त्याला गौरव द्या; कारण त्याच्या न्यायाची वेळ आली आहे; आणि ज्याने आकाश, पृथ्वी, समुद्र, आणि पाण्याचे झरे निर्माण केले, त्याची उपासना करा.'"

"येथे दुसरा असा आहे: 'आणि त्याच्या मागून दुसरा देवदूत आला, तो म्हणाला, बाबेल पडली, पडली आहे, ती महान नगरी; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूप द्राक्षारसाचे पान सर्व राष्ट्रांना करविले आहे.'"

"आणि येथे तिसरा आहे: 'आणि तिसरा देवदूत त्यांच्या मागोमाग गेला व मोठ्या आवाजात म्हणाला, जर कोणी त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करील, आणि आपल्या कपाळावर किंवा आपल्या हातावर त्याची खूण धारण करील, तर तोही देवाच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसातून पिईल, जो त्याच्या संतापाच्या प्याल्यात कोणतीही मिश्रण न करता ओतलेला आहे; आणि पवित्र देवदूतांच्या उपस्थितीत व कोकऱ्याच्या उपस्थितीत त्याला अग्नी व गंधकाने यातना दिल्या जातील: आणि त्यांच्या यातनांचा धूर युगानुयुगे वर चढत राहील: आणि जे त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करतात, आणि जो कोणी त्याच्या नावाची खूण धारण करतो, त्यांना दिवस-रात्र विश्रांती नाही. येथे पवित्र जनांचा धीर आहे: येथे ते आहेत जे देवाच्या आज्ञा पाळतात, आणि येशूवरील विश्वास धरून ठेवतात.'"

"या प्रत्येक संदेशाच्या शब्दरचनेकडे एक कटाक्ष टाकला असता, ग्रीक भाषेतील 'followed' या शब्दातील तो विचार लक्षात येतो, ज्याचा अर्थ 'परिणामस्वरूप मागोमाग येणे' असा आहे. पहिला देवदूत सार्वकालिक सुवार्ता

घेऊन येतो, ती प्रत्येक प्राण्याला सांगण्यासाठी, सर्वांना देवाचे भय बाळगण्यास, त्याला गौरव देण्यास, आणि त्याची उपासना करण्यास बोलावितो; कारण त्याच्या न्यायाची वेळ आली आहे. या संदेशाचा नकार केल्याने अशी एक स्थिती निर्माण होते की, त्या नकाराचा परिणाम म्हणून, पुढे येणाऱ्या दुसऱ्या देवदूताच्या शब्दांत तिचे वर्णन केलेले आहे. आणि पहिल्या संदेशाच्या नकारामुळे; आणि दुसऱ्यामध्ये जाहीर केल्याप्रमाणे त्या नकाराच्या परिणामांमुळे; आणखी एक परिणाम म्हणून अशी एक स्थिती निर्माण होते की, ज्यामुळे तिसऱ्या देवदूताने त्यांच्या मागोमाग येऊन, मोठ्या आवाजाने, पहिल्या संदेशाच्या नकाराच्या दुहेरी परिणामस्वरूप उत्पन्न झालेल्या त्या भयंकर दुष्टतांविरुद्ध आपला भीषण इशारा घोषित करणे आवश्यक होते."

"आणि तिसऱ्या देवदूताचा आवाज व कार्य हे पहिल्याच्या कार्याशी एकरूप झालेले आहे, हे त्याच्या शेवटच्या शब्दांवरून स्पष्ट होते: 'येथे ते आहेत जे देवाच्या आज्ञा पाळतात, आणि येशूवरील विश्वास राखतात;' कारण हेच सार्वकालिक सुवार्तेच्या प्रचाराचे सदैव ध्येय असते. देवाचे भय बाळगणे, त्याला गौरव देणे, आणि 'ज्याने आकाश, पृथ्वी, समुद्र व जलस्रोत निर्माण केले,' त्याची उपासना करणे, यांचा हाच सार आहे. देवाच्या आज्ञा पाळणे आणि येशूवरील विश्वास राखणे हीच एकमेव गोष्ट आहे जी कोणत्याही जीवाला त्याच्या न्यायाच्या वेळी स्थिर उभे राहण्यास समर्थ करील, ज्याविषयी पहिला देवदूत घोषित करतो की 'ती आली आहे.'"

"तिसऱ्या देवदूताच्या समाप्तीच्या शब्दांनंतर लगेचच, 'मला स्वर्गातून एक वाणी ऐकू आली, ती मला म्हणाली, लिही, यापुढे प्रभूमध्ये मरण पावणारे मृत धन्य आहेत'—म्हणजे या वेळेपासून पुढे. प्रकटीकरण 14:13. आणि यानंतर लगेचच हे शब्द येतात, 'आणि मी पाहिले, आणि पाहा, एक शुभ्र मेघ होता, आणि त्या मेघावर मनुष्यपुत्रासारखा एक जण बसला होता; त्याच्या डोक्यावर सोन्याचा मुकुट होता, आणि त्याच्या हातात एक तीक्ष्ण विळा होता. आणि दुसरा एक देवदूत मंदिरातून बाहेर आला, आणि मेघावर बसलेल्या त्याला मोठ्या आवाजाने म्हणाला, आपला विळा चालव आणि कापणी कर; कारण तुझ्यासाठी कापणी करण्याची वेळ आली आहे; कारण पृथ्वीचे पीक पिकले आहे. मग मेघावर बसलेल्या त्याने आपला विळा पृथ्वीवर चालवला; आणि पृथ्वीची कापणी झाली.' प्रकटीकरण 14:14–16. आणि 'कापणी म्हणजे जगाचा अंत होय.' मत्तय 13:39."

"पुन्हा: तिसरा देवदूत विशेषतः सर्व लोकांना त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करण्याविरुद्ध इशारा देतो, ते काहीही असोत; आणि प्रकटीकरण 19:11–21 वरून आपल्याला आढळते की, प्रभु स्वर्गातील मेघांमध्ये येतो त्या वेळी तो पशू व त्याची प्रतिमा 'जिवंत' असतात, आणि त्याच्या आगमनाच्या तेजाने 'दोघांचाही' नाश होतो.

"ही तथ्ये दर्शवितात की तिसऱ्या देवदूताचा संदेश हा एक सामर्थ्यशाली, त्रिविध, मोठ्या आवाजात दिला जाणारा संदेश आहे, जो प्रभूच्या दुसऱ्या आगमनाच्या अगदी आधी प्रत्येक राष्ट्र, कुळ, भाषा आणि लोक यांच्यापर्यंत पोहोचतो; आणि जो पृथ्वीवरील कापणी परिपक्व करतो, आणि प्रभूसाठी सिद्ध केलेली एक प्रजा तयार करतो, जशी योहान बाप्तिस्त्याच्या संदेशाने प्रभूच्या पहिल्या आगमनासाठी मार्ग तयार केला होता. आणि म्हणूनच हा जगासाठी देवाचा शेवटचा, समारोपाचा, संदेश आहे."

"आणि आता, तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे स्वरूप स्वतःमध्ये काय आहे याची अशी समज प्राप्त झाल्यावर, त्या संदेशाचा आजच्या महान राष्ट्रांशी असलेला संबंध 'तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचा काळ' याचा विचार केल्याने अधिक स्पष्टपणे ओळखता येऊ शकतो." A. T. Jones, The Great Nations of Today, 114.